

РЕШЕНИЕ

№ 10857

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в публично заседание на 05.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9219** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 154, ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба от Х. В. Н. срещу Решение № 513р-59909 от 06.05.2025г. издадено от директор на СДВР, с което се потвърждава отказ № 2277000-7382/11.04.2025г. на началник на ОЗ РУ, СДВР да издаде разрешение за придобиване чрез закупуване на 1 бр. късоцевно огнестрелно оръжие на лицето Х. В. Н..

Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен при липса на мотиви, в нарушение на материалния закон, както и при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила. Моли съда да отмени оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ч., от когото е постъпило писмено становище, с което поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът – редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. И., който моли жалбата да се отхвърли, като неоснователна и недоказана, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 136700 - 384/06.03.2025 г. от Х. В. Н. за издаване на разрешение за закупуване на 1бр. късоцевно огнестрелно оръжие, като причина за това е посочена самоотбрана. Към преписката са

приложени: декларация по чл. 98 от ЗОБВВПИ, медицинско удостоверение, удостоверение от ОП Б., удостоверение за завършен курс за безопасно бораване с огнестрелно оръжие, справка за съдимост с отбелязване, че лицето не е осъждано.

В докладна записка с рег. № 227р-774 от 19.03.2025 г. от Мл. ПИ КОС Г. Г. е посочено, че в хода на проверката е установено, че преписката е комплектована с необходимите документи съгласно ЗОБВВПИ, като от тях е видно, че лицето не е осъждано, срещу него няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства и не са установени психични разстройства или заболявания. Извършени са необходимите проверки съгласно чл. 9, ал. 2 от Заповед рег. № Из-2263/12 на МВР, като е установено, че лицето живее на постоянния си адрес, няма данни за налагани мерки по Закона за защита от домашно насилие, не е регистриран в масивите на МВР и няма данни за връзки с криминално проявени лица. Като основателна причина, с която обосновава издаването на разрешение лицето е посочило: "самоотбрана".

На 24.03.2025 г. на оспорващия е съобщено за започнато производство за издаване на административен акт – Отказ за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие по подаденото от него заявление, в което е посочено, че от извършената проверка е установено, че липсва основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаване на исканото разрешение.

В указания му съгласно чл. 34, ал. 3 от АПК 7-дневен срок Н. е подал възражение, в което е посочил, че трудовата му дейност е свързана с пренасяне на големи суми пари и скъпо оборудване, както и пътувания в тъмната част на деня.

С оспорения Отказ относно издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на ОЗ РУ към СДВР, на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 и чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение. Отказът е постановен при липса на основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ.

Подадена е жалба по административен ред на 29.04.2025г. до Директора на СДВР срещу постановения отказ, като с Решение№ 513р-59909 от 06.05.2025г. отказът е потвърден.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуалн допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт Решение № 513р-59909 от 06.05.2025г, издадено от директора на СДВР, потвърждаващо отказ да се издаде разрешение за закупуване на огнестрелно оръжие е издаден от компетентен орган – директор на СДВР, а първоначалният административен акт – също е издаден от компетентен орган -началника на ОЗ РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т. ч. фактически и правни основания за постановяването му.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Обсъдени са възраженията на жалбоподателя като същите са приети за неоснователни.

Оспорващият е уведомен за започналото административно производство за отказ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. Даденият му от административния орган 7 - дневен срок за възражения и обяснения е максималният регламентиран срок по чл. 34, ал. 3 от АПК.

Оспореното решение съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с

взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че по отношение на Н. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда, представлява за законодателя основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, е да заяви и подкрепи с убедителни доказателства своята необходимост от притежание на късо огнестрелно оръжие.

В настоящият случай Н. като физическо лице е посочил в заявлението си, че иска да закупи оръжие с цел лична самоотбрана.

Настоящият съдебен състав споделя така изложените от органа мотиви. Съгласно уредбата на режима за придобиване на огнестрелни оръжия в ЗОБВВПИ тази дейност подлежи на разрешителен, а не на регистрационен режим, като преценката за това дали са спазени условията, и особено необходимостта от притежаване на оръжие, е на компетентния административен орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност. Преценката е индивидуална и във всеки отделен случай следва да бъде отчетено дали има доказана и съществена необходимост за придобиване от дадено лице на оръжие, както и тя да оправдава риска, който произтича от самия факт на притежаването му от цивилно лице. В настоящия случай тази необходимост не е надлежно и убедително доказана.

За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплахата личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В конкретния случай изложените от жалбоподателя, както в заявлението, така и във възражението му, факти и обстоятелства не навеждат на извод, че същият е заплашен в качеството си физическо лице повече от всички останали граждани на обществото. Съответно разширяването на тълкуването на необходимостта, като предотвратяване на бъдещи вероятни, но несигурни събития, би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона, за установяване на основателността на искането за осъществяване на дейностите с огнестрелно оръжие. Както се посочи по-горе, необходимостта от осигуряване на самоотбрана следва да е обвързана с конкретна, пряка и достатъчно сериозна опасност от посегателства срещу живота, здравето или имуществото на заявителя. Такава непосредствена и тежка заплахата за него, която да оправдава повишения риск от притежаване и носене на огнестрелно оръжие, не се

установи в настоящия случай.

Съгласно чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. Физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, които са посочени в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, посочени в чл. 6, ал. 2 от ЗОБВВПИ, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена по търговски начин.

Придобиването на оръжие за служебни цели и за граждански цели са две различни възможности, които имат различен правен режим. Придобиване на огнестрелно оръжие за служебни цели се разрешава на юридически лица и на физически лица - търговци по смисъла на Търговския закон, за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности, т. е. за отбрана свързана с трудовата дейност. За граждански цели огнестрелно оръжие с определени в ЗОБВВПИ характеристики се придобива, за самоотбрана, ловни, спортни и културни нужди. В случая оспорващият не доказва наличието на основателна причина за придобиване на късоцевно оръжие за граждански цели.

При издаване на оспорения отказ, потвърден с Решение № 513р-59909 от 06.05.2025г. на директора на СДВР не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на оспорения отказ, визиран в чл. 146 от АПК. Той е валиден и законосъобразен административен акт, поради което оспорването следва да се отхвърли.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал. 3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 200 лева съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът
Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от Х. В. Н. срещу Решение № 513р-59909 от 06.05.2025г. издадено от директор на СДВР, с което се потвърждава отказ № 2277000-7382/11.04.2025г. на началник на ОЗ РУ, СДВР. ОСЪЖДА Х. В. Н. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ сумата от 102,26 евро, равняващо се на 200 /двеста/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

Съдия: